

KUIDAS LUGEDA

AKAŠI

KROONIKAIK

Linda Howe

Ligipääs hinge
ja selle
teekonna
arhiividesse

Originaali tiitel:

Linda Howe

How to Read the Akashic Records: Accessing the Archive of the Soul and Its Journey

2010

Kõik õigused käesolevale väljaandele on seadusega kaitstud. Kogu raamatut või ükskõik millist osa sellest ei ole lubatud reprodutseerida, paljundada ega levitada ükskõik millisel viisil või milliseks otstarbeks ilma autoriõiguse valdaja kirjaliku loata.

Käesolev töö on mõeldud üksnes isikliku arengu, eneseharimise ja lõõgastuse jaoks. See ei ole mõeldud teraapiliseks tegevuseks nagu näiteks psühhoteraapia või meditatiivne nõustamine ning seda ei tohi käsitleda professionaalse abiaseainena. Füüsilise või mentaalse tervisehäire korral pöördu vastavate professionaalide poole. Iga lugeja valib ise, kuidas ta selles raamatus toodud protokolle ja informatsiooni rakendab, võttes täieliku vastutuse oma arusaamade, tõlgenduste ja tulemuste eest. Autor ega kirjastaja ei kannu mingit vastutust lugeja mis tahes tegude ega valikute eest.

Tõlkinud Margit Korbe

Toimetanud Anneli Sihvart

Korrektuuri lugenud Mari Mets

Kaane kujundanud Reet Helm

Copyright © 2010 Linda Howe. This Translation published by exclusive license from Sounds True, Inc.

All rights reserved.

© Tõlge eesti keelde ja eestikeelne väljaanne. Kirjastus ERSEN, 2019.

B12372619

ISBN 978-9949-82-529-5

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval veebipoest

www.ersen.ee

*See raamat on pühendatud Jack ja Dottie Howele,
mu täiuslikele vanematele. Ma armastan teid.*

Sisukord

Eessõna: Kuidas ma leidsin Akaši kroonikad	11
Tänu sõnad	31
Kuidas seda raamatut kasutada	33
Avameditatsioon: Valgusesammas	35

Esimene osa. Kuidas Akaši kroonikaid lugeda

I peatükk. Sissejuhatus Akaši kroonikatesse	41
Mis on Akaši kroonikad?	41
Kes kasutab Akaši kroonikaid ja miks?	48
Kuidas inimesed sisenevad Akaši kroonikatesse?	50
Kuidas siseneme Akaši kroonikatesse selles raamatus?	53
II peatükk. Juhtnõõrid ja põhireeglid Akaši kroonikate lugemiseks	55
Kuidas peaksin Akaši kroonikate lugemiseks valmistuma?	56
Missugused küsimused toimivad Akaši kroonikate puhul kõige paremini?	62
Milleks peaksin olema valmis, kui avan oma Akaši kroonikad esimest korda?	67
Missugune informatsioon minuni jõuab ja kuidas ma saan selle kätte?	68

III peatükk. Teekonna Palve Protsess	71
Teekonna Palve Protsessi mõistmine: iseendale lugemine	73
Oma Akaši kroonikate esmakordne lugemine	84
Erinevused Akaši kroonikate ja intuitsiooni vahel	85
Harjutus: Akaši kroonikad ja intuitsioon	86
Enimlevinud küsimused ja mured seoses	
Akaši kroonikatega	93
Oma Meistritelt, Õpetajatelt ja Lähedastelt abi saamine	95
Erinevad võimalused Akaši kroonikate kasutamiseks	98
IV peatükk. Akaši kroonikate lugemine teistele	105
Teekonna Palve Protsessi mõistmine: teistele lugemine	107
Nõuandeid teistele lugemiseks	112
„Kõrgendatud teadvuse“ arendamine	117
Sisepühitsusest algaja praktiseerijani	119
Teine osa. Akaši kroonikate kasutamine iseenda ja teiste tervendamiseks	
V peatükk. Energeetiline tervendamine Akaši kroonikates	123
Kuidas toimub energeetiline tervendamine	
Akaši kroonikates?	125
Millised on minu kui Akaši kroonikate lugeja ja praktiseerija rollid ja kohustused?	126
Kolm tervendamise tasandit Akaši kroonikates	135
Kuidas tunda ära kolme tervendamise tasandit?	141
Harjutus: Kolm tervendamise tasandit (iseenda Akaši kroonikatega töötades)	141
Harjutus: Kolm tervendamise tasandit (teise inimese Akaši kroonikatega töötades)	146

VI peatükk. Esivanemait päritud mustrite tervendamine	
Akaši kroonikates	151
Kes on minu esivanemad?	152
Kuidas hinged esivanemate liinidega ühinevad?	153
Milline vastutus on mul oma esivanemate ees?	155
Kuidas saan uurida oma esivanemaid ja nende mõju oma elule?	157
Harjutus: Määra kindlaks oma suguvõsaliini jumalik taotlus	157
Harjutus: Uuri eludevahelist ruumi	159
Harjutus: Määra kindlaks ja puhasta soovimatud esivanematelt päritud praegused mõjutused	160
Harjutus: Keerulise sideme või seose tervendamine	161
VII peatükk. Eelmiste elude tervendamine Akaši kroonikates	163
Mis on eelmised elud?	164
Kuidas toimub eelmiste elude tervendamine Akaši kroonikates?	167
Harjutus: Töö eelmiste elude tervendamiseks Akaši kroonikates	168
Positiivsete eelmiste elude uurimine Akaši kroonikates	174
Harjutus: Eelmiste elude positiivsete kogemuste uurimine	175
VIII peatükk. Elu Akaši kroonikatega	179
„Absoluudid“	179
Kolm ei-d	184
Viimased mõtted Akaši kroonikate kohta: minevik, olevik... ja tulevik	187

Sisukord

Täiendavad allikad	195
Lisa: Teekonna Palve Protsess Akaši kroonikate Südamikku sisenemiseks	197
Juhend lugemisrühmale	201
Autorist	208

Eessõna: Kuidas ma leidsin Akaši kroonikad

Mul ei olnud surmalähedast kogemust. See oli rohkem nagu laastaid kestnud spirituaalne hõljumine surma läheduses. Olukord oli sünge – ma ei suutnud mõista, miks see nii oli. Olin teinud kõik õigesti: olin olnud tubli tüdruk, käinud kolledžis, kõvasti õppinud ja häid hindeid saanud. Mul oli hea töökoht ja kena korter. Mul oli midagi, mis paistis pealtnäha kui hea elu; kõik, mida arvasin end tahtvat, oli mul olemas... ja ma olin muserdunud. Läbi puhta pingutuse olin suutnud täita seatud eesmärgid, ent ükski mu saavutustest ei suutnud vaigistada karjet, mis kajas vastu hinges pesitsenud kuristikust.

Kuidas ma ka ei püüdnud, ma polnud kunagi „piisavalt hea“; mu pingutustest paraku ei aidanud. Mõnikord andsin lihtsalt alla ning lasin endal olla nii „halb“, kui suutsin taluda – kõik selleks, et tagada normaalne, turvaline ja lõõgastunud tunne. See ei toiminud.

Lõpuks, olles meeletu, ma palvetasin: „Jumal, kui Sa oled olemas, pead mind aitama. Ma ei suuda seda enam taluda. Aita mind. Palun.“

Kuus kuud pärast seda hädapalvet juhtus midagi märkimisväärtset. Lamasin oma voodil ennast haletsedes ning vaatasin

puud, mis oli kasvanud minu kolmanda korruse akna kõrguseni. Pöördusin taas Jumala poole, et abi paluda: „Ütle mulle, kuidas võib mu elu paista nii hea, kui ma tunnen end nii halvasti?“

Seejärel kõik peatus. Kogu müra minu sees seiskus ja selle asemele tekkis rahulik kergendustunne. Kui vaatasin seda puud, siis teadsin, et oleme seotud – ma tundsin seda. Kuna olin 23-aastane, linnas üles kasvanud ja polnud kuigi palju aega looduses veetnud, mõjus see kogemus mulle jahmatavalt. Mõne hetke jooksul tundsin selgelt, et olen üks selle puu ja kõige muuga, mis oli mulle nähtav ja nähtamatu. See mõte oli üüratult võimas ja samal ajal lohutav. Korraga teadsin, et mu elu ei olnud kõigest juhus ja et Jumal on olemas. Ja mis kõige olulisem – ma teadsin, et meeldin sellele Jumalale. Küsimus polnud kunagi Jumala *armastuses*; olin alati teadnud, et Jumal armastab mind. Ent ma polnud kunagi olnud kindel, kas ma talle *meeldin*. Sel imepärasel hetkel leidsin hirmudest rahu ja küsimused said vastatud. Tunne, et olin läbinisti tuntud ja täielikult armastatud (sealjuures ka meeldisin!), oli eksimatu. See kogemus oli nii võimas ja sügav ning selle reaalsus niivõrd meelivaldav, et kasvan sellesse tänase päevani – peaaegu 30 aastat hiljem.

Olles kasvatatud USA Kesk-Lääne regioonis katoliiklasena, oli mu esmane arusaamine Jumalast kui „habetunud mehest taevas“. Kui olin tajunud seotust puuga, sai see nägemus minust eemale paisatud. Jumal, keda selles hetkes kohtasin, ulatus palju kaugemale niisugusest kontseptsioonist. Minu uue ja avardunud versiooni järgi oli Jumal pigem nagu jõuväli, mitte isik. See jõuväli tundus sisaldavat hulka erinevaid omadusi, mis lõikusid ühes hetkes – positiivne virgutav vägi, mis seguneb peene tund-

likkuse, õrna kaastunde ja lahkusega. Selles oli paradoksaalne tunnetus survevabast korrast: korrapärane ülevoolava rõõmu, sügava vaikuse, täpse teadlikkuse ja hetkest lugupidamise kohutumine; see avatus ja avarus sisaldas kõike, mis on, kõike, mis on kunagi olnud ja saab olema... avaldumas samaaegselt.

See oli Jumal, kes vääris tundmist! Mõnda aega tundus, et sellise jõu ja kohaloleku kirjeldamiseks peaks leiduma mõni parem ja kaasaegsem sõna. Kuid lõppkokkuvõttes otsustasin, et sõna *Jumal* on minu jaoks parim, kuna see võimaldab väljendada jõu- ja müstilist loomust.

Alates vahejuhtumist puuga on mind õnnistatud paljude hetkedega, mil kogen kõrgendatud teadvust. Ent esimene teadlik kogemus Jumala kohalolust oli kõige haaravam ja transformeerivam. Ühe silmapilguga muutus kõik – *mina* muutusin – ja kõik näis endiselt samasugune. Teadsin, et ükskõik, mis see kogemus ka polnud, soovisin ma seda rohkem kogeda. Tahtsin elada kogu oma elu selliselt, olles nii tuntud, nii nähtud, nii armastatud ja meeldides läbinisti. Mu otsing algas.

Peavoolu religioon

Alustasin oma vaimset teed kire ja entusiasmiga. Üritasin uuesti tabada oma esialgset kogemust ning pikendades ja paljundades seda kestma panna. Minu soov kogeda taas sellist Valguse, väe ja kohaloleku tunnetust viis mind paljudesse kohtadesse. Kõigepealt läksin kirikutesse ja templitesse: külastasin neid kõiki, alates karismaatilisest katoliku kirikust, kus on tavaks sõnaline palvetamine, kuni budistlike templiteni, kus inimesed harjutavad mediteerimist ja kiindumustest vabanemist. Lühikese aja jooksul tunnistasin, et kõik religioonid olid ja on põhimõtteliselt head,

tänase päevani osalen endiselt religioosetes tegevustes, kui tunnen tõuget seda teha. Ent ma ei saanud sealt samasugust ilmutuslikku kogemust ja seal ei otsitudki seda. Selle asemel kohtusin paljude reeglitega ning survega, mis nendega kaasnes. Mehed olid juhtpositsioonil ja naised serveerisid vahepalasid – see ei olnud minu jaoks, poliitika oli tulnud vahele. Ma nägin sel ajal palju vaeva, et aktsepteerida oma seksuaalset identiteeti, ja kartsin, et religioossed võimud kahtlustavad mind selles ja mind heidetakse välja. Siis sai selgeks: traditsiooniline religioon ei olnud tee, mis võimaldaks mul kogeda Jumala kohalolu kõige sügavamal viisil nii, nagu mina olin õppinud seda tundma.

Pärast spirituaalset ärkamist tundsin, et olin Jumala armust sedavõrd täidetud, et võisin lasta lahti harjumustest, mõtetest ja käitumismustritest, mis olid seni mu vaimset arengut takistanud. Samal ajal anti mulle energiat, mida vajasin uute elumustrite arendamiseks. Loobusin ülepingutatud pidutsemisest suhteliselt väikse pingutusega. Olin proovinud ka varem end kokku võtta, kuid see oli mul üle jõu käinud. Ent pärast sellist spirituaalset kogemust võisin liikuda uues suunas ilma suurema pingutusega. Kõik, kes on kogenud niisugust tervenemist, teavad, kui müstiline ja imepärane see on. Inimeste mis tahes püüdlused ei ole sellega võrreldavad.

Mõnda aega, umbes kuus kuud pärast Valguse avanemist minu sees, oli mu teadvus avardunud. Tundsin, nagu oleksin sisenenud elu uude dimensiooni, tegelikult just see oligi juhtunud. Kõikjal, kuhu ma läksin, sain „märgi“ ehk aimuse, et kõik, mida ma nägin, oli Jumal – see oli Jumala väljendus – ja mina olin sellega üks. Toidupoes järjekorras seistes värisesin äratundmisest, et kõik, kes viibisid seal minuga koos, olid üks. Sõites autoga mööda kaunist Michigani järve äärset kiirteed Chicagos, võtsin kergu-

sega omaks, et kõik, mida ma kohtasin, oli osa Jumalast, nagu ka mina ise. Cabrini-Greeni elamukvartalist möödumine raputas mu maailma, kuna mind tabas teadmine, et see oli samuti osa Jumala näost ja ma olin seotud ka selle kohaga. Tundsin, nagu oleksin veidi peast põrunud, kuid see oli ikkagi palju parem kui olla takerdunud ja muserdunud, nii et läksin sellega kaasa.

Mu ema oli mulle sellel ajal taevaseks õnnistuseks. Tal on tugevalt müstikasse kalduv teadvus ja ta ei karda spirituaalset reaalsustasandit. Progressiivse katoliiklasena, kes on alati oma ajast kaugel ees olnud, toetas ta mind vastavalt oma vaatepunktile, pakkudes juhatust ja teadmisi missa, kolmainisuse müsteeriumi ja pühakirja kohta. Tema toetus ei ole kunagi kõikuma löönud ja ma võin selle eest igavesti tänulik olla. Ent isegi tema radikaalne lähenemine traditsioonilisele õpetusele ei olnud minu tee.

Uute võimaluste avastamine

Uurinud religiooni, liikusin edasi eneseabi seminaride suunas. Osalesin väga paljudes töötubades ja armastasin neid kõiki! Igaüks andis mulle midagi, mida vajasin: mõnikord mõistmist, mõnikord inimesi, mõnikord struktuuri ja organiseeritust. Kuhu ma ka ei läinud, ikka õnnistati mind millegagi, mis toetas mu arengut. Mõned töötubadest olid positiivsed, kinnitavad ja andsid hea tunde. Teised olid karmid, häirivad ja kohutavalt ebamugavad. Ent kõik panustasid mu teadvuse avardamisse. Mis sellel teekonnal endiselt puudus, oli elu spirituaalse mõõtme tunnistamine.

Seega jätkasin oma otsirännakut, mind saatis loendamatu arvul sõpru ja kaaslasi. Tegin läbi erinevaid teraapiaid ja kehatoide. Lasin teha endale igasuguseid ennustusi – minu generat-

sioon tegi spirituaalsetest ennustajatest superstaarid, nii et muidugi leidsin end nii mõnegi posija vastuvõtult. Ja nii nagu enamikul teedest, mida asusin avastama, olid mu kogemused siingi tavaliselt imelised.

Kui ma olin 28-aastane, läksin koos sõbraga renessansilaadale, kus üks taro kaartide lugeja vaatas mu kaarte. See seanss kujunes minu jaoks oluliseks sündmuseks – mitte nende detailide tõttu, mida lugeja mulle avaldas, vaid hoopis sellepärast, kuidas ma end *tundsin*, kui ta oli lõpetanud. Kui tema sõnades sisalduvad tõde jõudis mulle kohale, kogesin hämmastavalt vabastavat tunnet. Kui vaid suudaksin sellist tunnet ka teistele pakkuda!

Lahkusin laadalt arvamusega, et peaksin teenima elatist taro kaartide lugemisega. Tollal näis see naeruväärne. Taro kaartide lugejad ja muud spirituaalsete ilmutustega tegelevad inimesed tundusid kõik nii veidrat ja peavoolust eraldatud – peaaegu nagu ühiskonna heidikud. Hirmutav oli mõelda, et kui teeksin „lugemisi“, kuuluksin samuti selle subkultuuri hulka. Ma ei olnud veel leidnud endas lepitust ideega, et olen tavapärane inimene siin maailmas, kes teeb juhtumisi taro kaartide lugemisi. Ei, sellel ajal oli pilt mustvalge – võisin kas reisida reaalses maailmas või elada äärelinnas.

Umbes aasta hiljem soovitas üks teine sõber, et teeksin seansi Texasel elava naisega, kes töötab Akaši kroonikatega... mis tahes need ka polnud. See lugeja oli üsna populaarne, nii et tegin kohtumise telefoni vahendusel. Öeldi, et ta suudab mulle öelda mu hinge eesmärgi, ja ma kahtlemata soovisin teada, mis see on. Sellel ajal olid mu rahaline olukord ja tööelu nii tormilised, et ma lihtsalt ei suutnud leida kohta, kuhu maanduda. Iga töökoht, mis mul selle perioodi jooksul oli, pakkus midagi, mida ma tahtsin, kuid üldiselt olid need ebarahuldavad. Olin tõeliselt nõutu.